

два-
са
22
ек-
ът,
об-

ФК "Корабостроител": от август до ноември

Една година ходене по МЪКТЕ

26.11.1993

Със сигурност може да се каже, че ако има как корабостроителите биха направили всичко възможно, да може този период от тяхната история да бъде изтикан максимално назад в гънките на паметта. Наистина, едва ли е за гордост фактът, че след като „птичето на щастие“ кацна на рамото им и ги остави в групата, те не направиха нищо, за да заличат горчивия спомен в привържениците си...

КРИЗАТА

в отбора продължава вече точно една година. И точно толкова време желанието им да се измъкнат от нея безкрайно много напомнят усилията на Сизиф да изтика камъка на върха. Обясненията на бившия старши треньор и някои от ръководителите на клуба, че решението на БФС отборът да остане в групата, ги „хванало в крачка“, защото те се готвели за участие сред аматьорите, звучат наивно и едва ли биха задоволили и най-незапознатите с въпроса. Защото, точно в този период в състава намериха място редица класни футболисти, с немалък стаж в „А“ и „Б“ групата. Селекция и то не лоша, бе извършена навреме. Друг е въпросът, че като цяло отборът повече прилича на

МЕХАНИЧЕН СБОР

от футболисти, а не като функциониращ като едно цяло механизъм и точно в това, по моему, е коренът на злото. Това е и една от основните причини за „красивите загуби“, съпътстващи отбора през сезона. Всеки играеше сам за себе си, но като цяло машината така и не се задвижи. Резултатът, както следваше и да се очаква, бе почти нулев — в играните 15 мача отборът само три пъти се поздравя с победа, а два завърши наравно. Другите десет са загуби, които му отредиха незавидното предпоследно място в групата.

Както и при „Дунав“, така и в тима на корабостроителите **НАЙ-СЛАБОТО МЯСТО** беше нападението. Средно на мач публиката на „Корабостроител“ е гледала по 0,8 точни попадения във вратата на

В проекта или в изпълнението сбърках?...

противника, докато топката е спирала в тяхната мрежа 1,3 пъти. Няма изявен голмайстор, длъжници на отбора и на зрителите останаха такива имена като Гайдарски, Юруков, Цочев. Опитите с привлечения към състава украинец Матвейченко показаха, че с оглед голямата му работоспособност той е по-полезен в средата на терена, отколкото на върха на атаката. И пак в паралел с „Дунав“ — и при корабостроителите се чувства крещяща нужда от конструктор, което по моето скромно мнение, е една от основните причини играта на отбора да куца.

За разлика от повечето отбори в групата

ФИНАНСОВО

„Корабостроител“ бе обезпечен. И то така, както даже някои състави от елитната група могат само да мечтаят. Спонсорът — „Русенска корабостроителница“ — ЕООД, не пожали средства за осигуряването му с всичко необходимо, заради което името му сигурно ще остане на почетно място в историята на русенския футбол. И от тази гледна точка отговор трябва да се даде на един въпрос: „Кой е виновен, че след като се похарчиха толкова пари за трансфери, отборът едва едва крета! И защо не се привлякоха състезатели според „дупките“ в отбора?“ Едва ли спонсорът би отказал

необходимите средства за трансфер на един добър конструктор, например...

И още нещо, което като че е болен въпрос за русенския футбол като цяло. Пак като събратя си „Дунав“ и „Корабостроител“ се изолира от привържениците си. И в този русенски клуб вече 2 години не е провеждано Общо събрание, не е даван отчет за целите и намеренията, за тяхната реализация. Отчетите пред спонсора не са и не могат да заменят тези пред обществеността. И това едва ли е най-добрата атестация за клубното ръководство. Защото спортната организация, откъснала се от привържениците си, е равнозначна на дърво без корен. А едва ли това е най-добрата перспектива за клуба на корабостроителите...

Въпреки незавидното класиране, представянето на „Корабостроител“ в последните мачове буди известни надежди за успешен финал. Но за това е необходим къртовски труд. Щени се да вярваме, че думите на старши треньора Никола Христов след мача с „Бдин“: „Грешат тези, които са ни отписали от сметките“, ще се сбъднат. Дано. Всичко е добре, когато свършва добре...

Румен МАКСИМОВ
карикура:
Огнян БАЛКАНДЖИЕВ

Огнян Балканджиев